

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 90 Lei
Pe jumătate 45 Lei
În America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Noua danie a Romei.

O biserică mare și frumoasă în Cluj. — O mănăstire cu chilii multe. — Patru case de locuit. — O sută cincizeci de jughere arător și fânaț. — O moară, cu casă și grădină, la Someș.

„Maica Roma cea bătrână“, mama noastră de sânge și de credință, Roma creștinească, Roma, care a făcut atâtea bine neamului nostru în curgerea vremilor, nu-și uită nici în zilele noastre de fiii săi, cari stau de strajă la Carpați, în pragul Răsăritului. Sângele apă nu se face, nici simțirea latină nu se pierde, ci mai vârtos se arată și se mărturisește tocmai în aceste timpuri, când atâtea văltoari cuprind lumea dela un capăt la altul. Sentinela Romană din culmea munților carpatini nu este uitată, căci Roma este nemuritoare, și, până când mai este o suflare străbună la apa Tibrului, nici fiii din Răsărit ai cetății eterne nu sunt uitați. Roma le trimite din când în când câte un semn de dragoste părintească și îi încurajază în frământările lor de ostași ai luminei și ai culturii latine.

Părintele creștinătății apusene știe, că Românii, strănepoții lui Traian, sunt astăzi, după marele război al popoarelor, mai mult de cât ori când legați de latinitatea Apusului, căci alătura de dânsa au putut să-și elupte o țară mare și frumoasă cum este acum scumpa noastră Românie, de aceea Fericitul Părinte caută toate oăile să-i aibă pe Români cât mai aproape de sine, căci după vorba sfintei Scripturi „bine este fraților a fi împreună“. Popoarele latine ale Apusului ne au alături de dânsule prin legături de arme și prin contracte de pace, iar Părintele Bisericii Romane ne întinde dreapta frăției creștinești, ca cei de-un sânge cu atât mai vârtos să fie alături, spre binele lor și al omenimii întregi.

Și Papa dela Roma nu întinde spre noi mână cersitoare, nu lăcomește după bunurile noastre, o, nu! Părintele Romei ne hărăzește însuși mijloace de înaintare, ne face însuși danii, ca mai ușor să putem răsbate pe cărările grele ale

vieții, spre fericirea pământească și cerească. Papa caută să ne întărească bisericile, să ne mângâie orfanii, să ne lărgească școlile; bine știind că numai prin asemenea mijloace se înalță un popor și se îndreaptă spre adevărata mântuire.

Înainte cu trei ani ne-a dat sume de milioane ca să se cumpere castelul grofesc dela Obreja, unde se adăpostesc orfanii războiului, și să se deschidă o școală de preoție în inima creștinătății. Și, iată, acum de curând o nouă danie vine dela Roma, care acelaș scop măreț îl are: întărirea noastră în cultură și în lumină, prin biserică și prin bunătățile ei.

Dar să lăsăm să grăiască însuși scrisoarea ceui ce ține la București, pe lângă iubitul nostru Rege Ferdinand I, locul Preafericitului mare Ctitor:

Scrisoarea de danie.

In Augustul Nume al Sf. Sale Papa Piu al XI-lea, care fericit guvernează biserica: După ce Părinții (călugări) Franciscani Conventuali au dăruit Sf. Scaun proprietățile lor specificate mai jos, Noi, Angelo Maria Dolci, Arhiepiscop de Ierapol și Nuntiu Apostolic pe lângă Maiestatea Sa Regele României, — în conformitate cu autorizația specială ad hoc, primită de Noi cu hârtia Eminentisimului Secretar de Stat al aceuiaș Sfânt Părinte, Cardinalul Pietro Gasparri, Nr. 30,361 dela 10 Maiu curent 1924, transpunem proprietățile amintite, drept donațiune, în numele Aceluiaș Sfânt Scaun, Arhidiecesei greco-catolice române de Alba-Iulia și Făgăraș reprezentată astăzi de Exelența Sa Mitropolitul Mons. Vasile Suci, ca ele să fie întrebuințate pentru exercițiul cultului catolic-greco-român din Cluj.

Aceste proprietăți consistă în următoarele lucruri imobile:

1. Biserica „Schimbării la Față“ în Cluj, în colțul străzii Regina Maria și al străzii Minorităților.

2. Conventul (Mănăstirea), situat în strada Regina Maria.

3. Trei case de închiriat situate în str. Minorităților.

4. O casă de închiriat situată în str. I. C. Brătianu.

5. Fânațul și arătorul, teren cultivabil de circa 150 jughere, situate afară de oraș și aparținătoare aceuiaș Convent.

6. O moară cu casă și cu terenul cari îi aparțin, în apropierea râului Someș.

Dat în București, în rezidența Nuntiatirii Apostolice, Strada Esculaș Nr. 5, în ziua de 30 Maiu 1924.

(ss.) **Monsignor Angelo Maria Dolci,**
Arhiepiscop de Ierapol, Nuntiu Apostolic.

(ss.) **Carol Serena,**
secretar.

Zece Maiu și Ungurii din Sânpaul.

Primim din comuna fruntașă Sânpaul, județul Târnavă mică, o scrisoare mai lungă, în care un bun român ne povestește cum s'a serbat ziua de zece Maiu în acel sat. Românașii noștri, oameni cu suflete calde de patriotism, s'au adunat din 7 comune din jur ca să prăznuiască ziua măreață în care s'au pus temeljiile Regatului românesc, ocrotitor astăzi al nostru al tuturor. Preoții au slujit sfânta liturghie afară, sub bolta cerului, iar poporul și școlarii celor șapte sate, încunjurau cu multă evlavie și mândrie curată altarul împodobit cu steaguri tricolore.

Însă, în vremea când sutele de Români în frunte cu preoții lor își înălțau gândurile spre Scaunul ceresc, rugându-se pentru îndelunga viață a bunului nostru Rege Ferdinand I și a țării scumpe care ne ocrotește, domnii unguri Bors László preotul unguresc, învățătorul Antal Árpád și secretarul comunal Szabó Lajos, stăteau cu pălăriile pe cap și râdeau a batjocură, turburând astfel sărbătoreasca slujbă. Mai târziu secretarul, făcut atent la datorința ce-o are ca funcționar al statului românesc, s'a alăturat la popor, găsindu-și loc între țigani... Curând însă iarăși s'a întors la prietini lui, către cari îl trăgea inima.

Toți cei de față au fost foarte dureros atinși de purtarea domnilor unguri, cari, după semne, se mai gândesc și astăzi la Horthy „liberatorul“. Ori la ce se gândesc, una însă ar trebui să știe, că e primejdios lucru a-și bate joc de ce au mai sfânt țărani români între cari trăiesc: de țară și de slujbelă noastre! Cei în drept, după asemeni știri, ar trebui să-și îndrepte puțin privirile spre Sânpaul, să cerceteze, ce s'a întâmplat acolo la zece Maiu, ca să nu fie Românul batjocorit în țara lui. Că ar fi și rușine și lașitate.

Să ne gândim bine: ce s'ar fi întâmplat, dacă în vechea Ungarie ar fi îndrăznit vre-un domn de român să facă ceea ce spune corespondentul nostru că au făcut „nădrăgarii“ unguri din Sânpaul?!

Cum stă Lumea și Țara.

S'a format partidul național-tărănesc.

Joi, în 12 Iunie s'au întrunit la București fruntașii partidului național împreună cu membrii marelui comitet de o sută spre a lua cunoștință de amănuntele unirii partidului țărănesc cu partidul național.

Dl Iuliu Maniu, președintele partidului național în cuvântarea de deschidere a arătat rostul înalt al unirii celor două partide într'un singur partid, numit *național-tărănesc*. Comitetele întrunite au primit cu multă însuflețire programul noului partid și au salutată cu căldură pe dl Iuliu Maniu, președintele noului partid.

Au mai vorbit apoi după dl Iuliu Maniu și alți fruntași ai partidului național bucurându-se de contopirea partidului țărănesc cu partidul național-român.

În numele vechiului regat a vorbit dl dr. Toma Ionescu, în numele Ardealului și al Banatului dl Vasile Goldiș, în numele Basarabiei dl Ion Pelivan și în numele Bucovinei, dl Simionovici.

S'a hotărât ca la 22 Iunie să se țină la București sfatul cel mare (congresul) al partidului național pentru a-și da învoirea și a pecetlui unirea partidelor național și țărănesc într'un singur partid.

Partidul țărănesc a adus aceeași hotărâre de contopire cu partidul național, primind cu însuflețire unirea celor două partide cu adânci rădăcini în întreaga țară. La clubul partidului țărănesc s'au desfășurat lucrurile la fel ca la clubul partidului național. După cuvântările dd-lor Ion Mihalache, Dr. Lupu și Simion Mehedinți, fruntași ai partidului țărănesc, toți membrii comitetului de conducere ai partidului țărănesc au votat cu însuflețire mare unirea partidului cu partidul național-român.

Să nu-i fie frica deci părintelui Avram de neexperiența tinerilor, nici părintelui Aureliu de neputințele bătrânilor. Unde-l avem pe Hristos, avem învingerea și El e cu noi, dacă urmăm sfaturilor Lui dumnezeiești și facem ce ne-a poruncit El. Știți că ni-a zis: „Acela mă iubeste care face ce-i poruncesc eu”. — Apoi ca o incurajare: „În lume scârbe veți avea, dar îndrăzniți căci eu am biruit lumea”.

De astădată păharăle se ciocniră, masa se ridică. Bătrâni și tineri în sfântă îmbrățișare își promisă că susținându-se unii pe alții ca frați în Hristos, vor lupta și vor învinge.

Protopopul îi privește cu drag, apoi adaugă: Ne despărțim fraților, dar unul fie care și singur în cercul său de activitate să fie la culme.

De pe fețele Voastre văd că sunteți înțijați, dar n'aveți de ce...

Că sunteți prigoniti?... cu atât mai bine. Când a fost biserica Dlui Hristos neprigonită? Dar Hristos însuși n'a fost prigonit?...

Se luptă întunericul cu lumina... Până la sfârșitul veacului, până va muri lumea toată, răstignită de păcatele ei, până atunci biserica Domnului Hristos ca și El prigonită va fi.

Mie, par-că nici nu mi-ar plăcea altcum. Mie îmi place o biserică, carea își susține demnitatea, se conduce ea pe ea, după rostul Apostolilor, ... apoi mai marii lumii acesteia — proteagă-bisericele în cari ei stăpânesc. Suntem persecutați — prigoniti — dar stăpâni peste celenodiul nostru strămoșesc!

— Bătrânul Avram nu se poate reținea,

Această hotărâre au adus-o la cunoștința dlui Maniu și acum a mai rămas ca congresele din 22 Iunie să pecetluiescă unirea desăvârșită.

Franța are președinte nou.

În urma izbândei în alegerile generale din Franța a grupărilor din stânga, se știe, că guvernul lui Poincaré a trebuit să-și dea abdicarea dela cârmă și nu era de neprevăzut, că însuși președintele republicei dl Millerand va trebui să abdică și el. Socialiștii și radicalii francezi nu-l mai voiau cu nici un preț în scaunul de președinte căci îl acuzau, că prea s'a amestecat în vălmășagul luptelor politice ținând în partea lui Poincaré.

Herriot șeful radicalilor francezi a fost invitat să formeze guvernul, dar n'a vrut să primească puterea din mâinile lui Millerand. Atunci președintele a încredințat cu formarea ministerului pe un pretin al său, dl Francois Marsal căruia însă camera deputaților i-a votat neîncredere cu mare majoritate. În urma acestui vot s'a mulțămît și ministrul președinte Marsal dar a trebuit să abdică însuși președintele Millerand.

Alegerea noului președinte s'a ținut la 13 Iunie în palatul dela Versailles. Președinte al republicei a fost ales cu foarte multe voturi dl *Gaston Dumergue*, fost primministru, sprijinit și de deputații și senatorii blocului național împotriva lui Painlevé care a fost sprijinit și candidat la președinție de către dușmanii politici ai fostului președinte al Franței.

După alegere noul președinte a mulțămît adunării naționale pentru ridicarea sa la rangul de președinte al Republicei franceze. A făgăduit adunării că va fi mai presus de partidele politice, neatârnat de nimeni și va lupta cu toate puterile sale pentru binele și fericirea Franței și a poporului francez.

vrea se mai spună ceva, căci simte că nu mai vine la sinod, deci cuvântează așa:

— Noa, vezi părinte Protopoape, nu-ți spuneam eu că și la masa albă se continuă sinodul, căci aici ni-se oțelește sufletul, ne desvălăm inima mai ușor, ne luminăm unii pe alții. Chiar și Sfinția Ta ne-ai spus lucruri așa de înălțătoare. Acum putem merge acasă mângâiați.

Cine știe, la viitorul sinod cine va sta la dreapta sf. Tale.

— Părintele Avram — spune protopopul — acum de zece ani tot cu vorbele acestea se desparte de noi de toți; dar totuși dânsul sosește înaintea tuturor la toate sinoadele noastre. Cel mai bătrân și cel dintâi!!

— Îi cade bine părintelui Avram lauda... își netezește barba și zâmbește, iar la colțul genelor cărunte, un strop de lacrimă vrea să se furișeze, dar părintele îl șterge cu batista nervos și spune:

— Ce Doamne sfinte, era gata să plâng. Părintele Aurel cel tinăr se furișează până lângă părintele Avram cel bătrân și până se bage de seamă moșneagul... îi ridică evlavios mâna și o duce la buzele sale.

Acum părintele Avram nu numai e gata să plângă, — ci plânge aievea — sărutându-și ucenicul pe frunte și zicând: Am mințit fraților mai tineri, când am zis că nu-mi place de voi, — că-mi place! — îmi place tare!

Ochii tuturor se umezesc.

Ibașfalău Aprilie 1924.

Se lapadă de strămoși...

În numărul 22 al gazetei noastre am tipărit la loc de frunte părerile marilor istorici români despre „Legea strămoșească a Românilor”. Am lăsat să grăiască oameni învățați ca *Dimitrie Onciul*, *Vasile Pârvan* și *Ștefan Metes*, cari toți mărturisesc și spun limpede, că Români cei de demult, din Dacia lui Traian, au fost de-o credință cu Papa dela Roma și că până în suta a șaptea după Hristos străbunii noștri au fost în neîntrerupte legături sufletești cu „patria noastră mamă” dela Tibrul. Adevărul acesta îl știu astăzi și copiii de școală, căci nu este carte de istorie românească, în care să nu se scrie despre încreștinarea Românilor. Adevărul este adevăr și nu i-se poate răsuci nasul ca la chipurile de ceară.

Îată însă, că preoții cari scriu foaia pentru săteni a Preasfințitului Bălan dela Sibiu tare s'au supărat pe noi pentru că am dat grai în gazeta noastră unor istorici ca Onciul, Pârvan și Metes, cari n'au fost și nici nu sunt măcar „papistași”, cum le place redactorilor sibieni să-i numească pe Români uniți. Și zic preocuposii, că ar fi „bazaconii” și „năroadă greșală” a crede ceace spun cei mai mari cunoscători de istorie ai neamului nostru! Asta ar veni cam așa: Ai scris „bazaconii” tu Onciule, fost profesor universitar la București, și, cu „năroade greșeli” vă umpleți și voi cărțile, Pârване și Metes, când spuneți că străbunii Românilor au fost în legături bisericești cu Papa dela Roma... Nu v'a fost oarecum să spuneți așa ceva, că uite redactorii dela Blaj vă publică părerile la gazetă!

Nu știm ce-ar zice domnii Pârvan și Metes (că Dimitrie Onciul e mort, Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii), când ar afla cum se răspândește astăzi dela Sibiu lumina în popor. Trist e însă, că preoții gazetari dela Sibiu în ura lor înverșunată față de Papa dela Roma, care nu le-a greșit nimica, sunt gata să se lapede și de străbuni, numai să poată lovi în cei cari sunt și astăzi în legături de credință cu Roma, „patria noastră mamă”, cum o numește d. Pârvan, marele istoric dela București. Ți-ar veni să crezi că străbunii celui ce are atâta ură sufletească față de Roma să nu fi venit în Dacia deodată cu legionarii lui Traian, ci mult mai târziu, de către Tarigrad, cu Bulgarii și Fanarioții. În acest caz, ura cea mare (aversiunea) față de Roma este lucru de înțeles. Că și Tarigradul tocmai pentru această ură a încăput pe mâna Turcilor la 1453, de-i pângărită minunata biserică a sfintei Sofii până în zilele noastre. Însă de-o fi așa, atunci scriitorul de gazete dela Sibiu să nu mai vorbească în numele sătenilor români, cari sunt „nepoți ai lui Traian”.

Cum stau sămănăturile.

Luna Maiu a fost foarte secetoasă, de aceea sămănăturile au dat în cele mai multe părți înapoi. *Livesile și pășunile* au suferit mai mult în urma lipsei de ploaie, așa că în multe părți vitele trebuiesc nutrite și acuma din mână. *Sămănăturile de toamnă*, sămănate din bună vreme în arătură adâncă, stau foarte bine și făgăduiesc roadă mai mult decât mijlocie. În schimb unde se ară și acuma abia de două degete și s'a sămănat târziu, nu va fi aproape nici un saceriș. *Orsul și ovsul* stau destul de bine, unde au fost sămănați din bună vreme și o ploaie două le poate aduce la cale. *Cucuruzul* suferă mai bine uscăciunea și deci nu e prea slab, pe alocurea chiar bun. *Crumpene* sunt sămănați anul acesta cu mult mai multe decât în trecut și făgăduiesc roadă bogată. *Napii de sahr și de vite* sunt frumoși pretutindeni pe unde au fost sămănați de vreme în arătură mai afundă și-n pământ bine gunoit. *Trifoiul și luterna* au fost cosite odată în cele mai multe părți, dând brazde destul de groase. Trifoiul a fost însă stricat în cele mai multe părți de șoareci și de uscăciunea anului trecut, așa că a trebuit spart în multe părți. *Vilele* stau foarte bine, afară de părțile, unde n-au fost îngropate peste iarnă. *Pomi* au înflorit bogat pretutindenea, dară poamele cu sămburi pietroase au suferit în urma răcelilor. În schimb merele și perele făgăduiesc roadă mai bună.

Știrile Săptămânei.

Pentru „Institutul Recunoștinții”. Reuniunea Femeilor Române Ortodoxe din *Sebeșul săsesc* a aranjat mai dăunăzi o producție teatrală cu piesa „Fetița Orfană” de A. Melin, iar din venitul curat a dat pentru noua clădire a Liceului de fete din Blaj suma de 200 Lei, dreptul de reprezentare al piesei, menit de autor pentru scopul de mai sus.

Pentru Casa Domnului. Dl. Andreiu Daisa, de fel din Cetea, azi fabricant de ciocoladă în Viena, a dăruit pentru biserica greco-catolică din Cetea (județul Alba de jos) suma de Lei 12,500, iar fratele său Ioan Daisa croitor în Teiuș a dăruit bisericii 1000 bucăți cărămidă. Amândoua le trimitem și pe calea aceasta cea mai caldă mulțumită. — *Comitetul parohial.*

Logodnă. D-șoara Petronela Benția din Hurez și dl. Virgil Negrea, absolvent de teologie, logodiți. — Felicitările noastre!

Din bătrâni. *Intr'o carte veche, scrisă cu mâna, care a fost a călugărului Tiron din Măndăstirea Maieri de la Alba-Iulia, cetim: »In anul 1771 s'au început ploaia din luna lui Iunie și au tot plouat toată vara până în toamnă și s'au mdrît apele foarte tare de au înecat holdele, cucuruzele, ierburile și căsile, de au fugit oamenii pe la alte hotare. Și pe unde au umblat apa, n'au rămas nimic. Și oamenii s'au spăriat, de mulți s'au părăsit locurile pentru acea greutate.»*

Furtuni mari pretutindeni. În săptămâna trecută au umblat vremuri grele în aproape întreaga țară. Vin vești de ruperi de nori din multe ținuturi. Ploi foarte mari, cu revărsări de ape, au fost la noi în Ardeal pe Târnava mică și prin părțile Clujului. Trăznete au aprins case, șuri și au ucis oameni. Din sus de Cluj au murit de trăsnet doi copii cari erau cu vitele pe câmp și un cioban. Cumplită furtună a fost de curând la București, luând coperișele de pe multe căsi și stricând telegrafia fără fir și liniile de telefoane. Ruperea de nori a ținut la București trei ceasuri întregi.

Cât s'a exportat în luna Martie. În luna Martie s'au exportat 335,682 tone de bucate, petrol, lemne, animale și alte mărfuri, în valoare de 1 miliard 60 milioane 530 mii lei. În aceeași lună a anului trecut s'a făcut esport de numai 891 milioane 894 mii lei.

Improprietărea în județul Alba de jos. Luni a doua zi de Rusalii s'a făcut improprietărea în comunele Cergăul mare și Cergăul-mic, iară Joi în 19 Iunie în comuna Roșia de Secaș și Tău.

O mare bogăție a României. Avem noi în România printre alte multe bogății și un fel de cărbune de piatră, numit *lignit*, care se află mai cu seamă în Doljiu și în părțile muntoase ale țării, și care se folosește la încălzitul locomotivelor și a locuințelor precum și pentru îngrășarea pământului. Noi avem cam 53 milioane 605 mii de tone de lignit (o tonă e 1000 kg), pe cari le știm, învățații spun că în țara întreagă trebuie să fie cam 1 miliard și 88 milioane de tone.

Din acest lignit se poate pregăti gaz de luminat, apoi ulei și în sfârșit cocs, cu care se poate încălzi mai bine decât cu cărbunele de piatră. Iată așadar ce comori avem noi în țară și totuși suntem prea săraci.

Bani de metal. Incepând cu ziua de 17 Iunie se vor împărți banii de metal de câte 1 și 2 lei. Ne vom scăpa așadar de aici înainte de banii cei răi de hârtie de câte 1 și 2 lei.

Știre medicală. Dl. Dr. George Buda, medic univ. specialist în boale de femei și mamog, s'a stabilit în Blaj și a început consultațiile în strada Reg. Ferdinand Nr. 39 între orele 10—12 și 3—5.

Doi judeoători înalți dați afară din slujbă pentru o luau mită. Dl. Pavel Crăciunescu, consilier la Curtea de Apel din Chișinău și dl. Th. Inuleț președintele secției II. a tribunalului Chișinău au fost dați afară din înalta lor slujbă, pentru că au luat mită.

25 de oameni omorâți de fulger. În comuna Plutischki din Lituania s'a slobozit o vreme grea, cu fulgere și trăznete, cum nu s'a mai pomenit. Au ars 30 de case și au murit omorâți de fulgere 25 de oameni.

Adevărat domn. Unul dintre cei mai bogați oameni ai Europei este fără îndoială jidanul Rotschild de la Viena. El are 47 de servitori și plătește pentru aceștia o dare de 5019 milioane de coroane. Anul trecut avea 61 de servitori și plătea pentru ei dare 946 milioane. Care rege al Europei se poate lauda cu atâția servitori?

Americanii și gazetele. Celea mai mari și mai puternice foi din lume sunt astăzi în America. În orașul New-York sunt câteva jurnale cari au, fiecare, milioane de cetitori. Aceste jurnale sunt mari nu numai ca unele ce se desfac zilnic în milioane de numere, ci și ca cuprins. Foile lor sunt ca mesele de mari și au siova foarte îndesată, încât îți trebuiesc două-trei zile ca să isprăvești de cetit un singur număr de gazetă. De-o vreme încoace americanii au început a se urî de ele și cetesc mai bucuros gazetele cari se tipăresc în orașele mici. Un american din Sharon de pildă rar când mai ia în mână o gazetă din New-York. El ceteste mai bucuros gazetele din orașul său, în cari găsește lucruri mai apropiate de viața și de frământările lui. Celea din capitală îl obosesc și li răpesc vremea scumpă. Așa gândesc și așa fac americanii și din alte orașe. Ei zic așa: foile celea mari scriu cu simbrerie, publică articole plătite, fac propagandă de dragul cui dă bani. Prin urmare, de ce să înghițim noi laudele aduse celor ce au punși groase? Mai bine ne mulțămim cu gazeta orașului nostru, care ne cunoaște păsurile. Așa gândesc Americanii și tot mai puțini abonează gazete din New-York.

Invățătură din bătrâni.

Jupânul dascăl Toader din Galda de jos
Așa scrie în carte rumânească,
Ca tot feciorul bine să se socotească
Apoi să se căsătorească,
Ca să aibă unde să trăiască.

Insemnare din veacul al 17-lea.

Cărți nouă.

De-o vreme încoace la Lugoj apar mai multe cărți de conținut religios, cari ar trebui să fie citite de cât mai mulți. Apar deja două biblioteci, una purtând numirea: „**Să fie lumină**”, care are de scop să arete adevărata bisericii unite, învederând învățăturile acestei biserici și apărându-le de atacurile dușmanilor. A doua bibliotecă este: „**Mântuește-ți sufletul!**” și are de gând să îndemne pe creștini la o viață cât mai cucernică. Din biblioteca primă au apărut până acuma 15 cărțile. Din a doua 4.

Cele mai nouă cărțile apărute în aceste biblioteci, primite de curând la redacție, sunt:

1. **Sfinții păriați.** *Ce spun ei despre Papa, de Dr. George Fireza, preot român unit* După ce ne arată că trebuie să fie sminteli în lume, ne spune, cine sunt sfinții Păriați și apoi

ce spun despre Papa atât sfinții Păriați din răsărit cât și cei din apus. Cărticica se citește ușor și omul, după citirea ei, rămâne convins, că este capul bisericii lui Hristos.

2. **Credința mea de Iuliu Pop, preot român unit,** este nrul 15 al bibliotecii „*Să fie lumină*” și ne arată anume care biserica este cea adevărată.

3. **Despre misiuni** este nrul 2, din biblioteca „*Mântuește-ți sufletul!*” și este scrisă pe înțelesul poporului de Păr. Dr. George Fireza. Cărticica ne arată pe scurt ce sunt misiunile, ce folos tragem din ele și cum trebuie să ne purtăm ca pe urma lor să avem folosul dorit. Această cărticică să o citească fiecare credincios, în a cărui sat se fac misiuni și va trage mare folos din ea.

4. **Despre rugăciune** este nrul 4 al aceleiași biblioteci și este o epistolă scrisă și trimisă de Preasfințitul episcop Alexandru al Lugojului iubitorilor săi fi sufletești. Această epistolă răspunde la întrebarea: ce-i rugăciunea ne arată foloasele ei, apoi felul cum, pentru cine, pentruce, când și unde să ne rugăm. Cărticica e scrisă într'o limbă frumoasă, curgătoare, limpede și pe înțelesul tuturor, așa cum cunoșc cetitorii noștri felul de a scrie al Preasfințitului, încă de pe când scria regulat și la această gazetă. La sfârșitul cărticicii se dă și o parte din vorbirea de pe munte a Domnului.

Recomandăm cu drag toate aceste cărțile cetitorilor noștri, ca pe unele din cari vor trage mare folos.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului”, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei la partea dreaptă și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte, altfel nu putem publica.

Un băiat

din casă bună se primește ca ucenic la depozitul de piele IOAN BLAGA în BLAJ.

Vor fi preferiți cei cu clase de liceu.

Bucătar român diplomat,

cu practică de 14 ani în bucătărie și cofetărie, caută post la o casă mare, institut ori sanatoriu.

Adresa la administrația gazetei „Unirea Poporului”.

(1-1)

E poveste veche,

că ceeace e în adevăr bun, își găsește curând imitatori. Așa nici preferatului adaus la cafea »FRANCK«*) nu-i merge altfel. Cauza că nici un alt adaus la cafea nu-l ajunge, e excelenta lui particularitate atât de evidentă.

*) cu morișca de cafea.